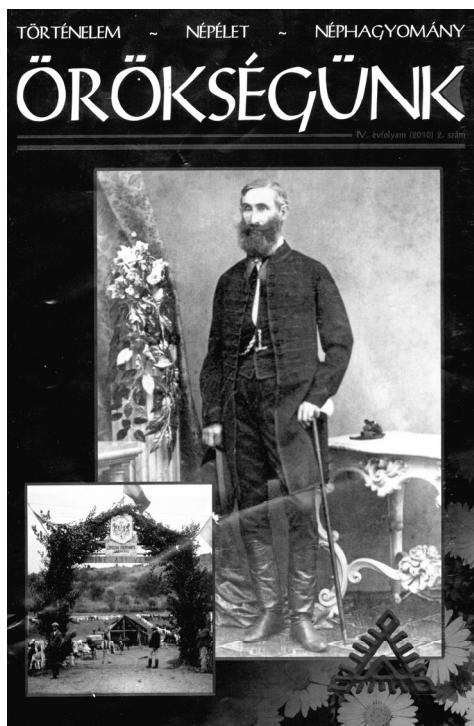

Recensio

Örökségünk:

Történelem. Népelet. Néphagyomány

IV. évf., (2010) 2. szám, 32 old. ISSN 2067-7367

Amikor kézbe vesszük az *Örökségünk* című folyóiratot, elsőként a név fölé írt három tájékoztató terület ragadja meg figyelmünket: történelem, népelet és néphagyomány. A teljes terjedelmében színes lap 32 oldallal jelenik meg, 29x32 cm méretben és gazdag képanyaggal. Tetszetős. Kívánjuk, hogy sokáig közölje a történelem, a népelet és néphagyomány kincseit, és gyönyörködtesse szemünket is!

A folyóirat bölcsője Székelyudvarhely, ahol a Hargita Megye Tanácsa által fenntartott Hargita Megyei Hagyományörző Forrásközpont kiadásában jelenik meg

háromhavonta. Jelen szám támogatója a Communitas Alapítvány. Szellemi atyja Szócs Endre, akinek nevét az *Udvarhelyi Szék* hetilaphoz is köthetjük. Főszerkesztője Kolumbán Zsuzsanna, a szerkesztőbizottság tagjai pedig P. Buzogány Árpád, Mihály János, Miklós Zoltán és Kovács Árpád.

Az idei 2. szám első rövid írása a szentgyházi Gábor Áron szakközépiskoláról szól (Mihály János: *Iskola három „múzeummal”*). A következő három cikk a *História* rovat alatt áll. Sándor-Zsigmond Ibolya írása az egykor virágzó állattartást idézi fel, éspedig az „állatmutató versenyek” tükrében (*Állatmutató versenyek. Visszatekintő egykori állatkiállításainkra*). Ezt Mihály János *A magyar és székely történelmi zászlósorokról* röviden cikke követi, majd pedig a csíkszeredai román országos levéltár anyagának ismertetését olvashatjuk Bicsok Zoltán levéltáros tollából (*Fondok és gyűjtemények a Román Országos Levéltár csíkszeredai kirendeltségének kezelésében*. 6. rész).

A *Lábjegyzet: könyvek, Lapok, szerzők* rovatban Forró Albert könyvismertetése áll (*Botár István: Kövek, falak, templomok*).

Az *Életutak* rovatban Tamási György (1709–1782) oroszhegyi származású pap életébe tekinthetünk be, amelyet a cikk szerzője gazdagon adatol (Mihály Tibor: *Akikre Oroszhegyen büszkéek lehetünk. Tamási György olvasókanonok.*)

A *Népi kultúra* rovatcím alatt Jakab Rozália *Kendertermelés a Nyikó mentén* című írása olvasható. Fábíán Gabriella: *Mária-*

tisztelet Erdélyben című írása pedig a *Tárgyi örökségünk* rovatot tölti ki.

A további hat oldal a *Jelzések, emlékek, vélemények* rovaté a következő szerzőkkel és címeikkel: Veres Péter: *A korondi Likas-kő esetleges csillagászati szerepe*; Kolumbán Antal-József: *Gondolatok a székely barisnya*

története kapcsán. Nyugati átvétel vagy székita eredet; Balácsi Dénes: *Hogyan tovább, Homoród*. A fennmaradt oldalakat a *Székely fonó: anekdoták, tréfás történetek, históriák és Évfordulóink* töltik ki.

Balogh Béla

Evangelische Theologie

70. évf., 2–2010. ISSN 0014-3502. 161 old.

Heinrich Bedford-Strohm, a szerkesztőségi cikk írója vallás, tér és idő összefüggő közegének nevezi az *Evangelische Theologie* jelen számát. Lássuk hát, mi van mögötte valójában:

Christl M. Maier (Marburg): *Die Biographie der heiligen Stadt. Jerusalem im Wandel der alttestamentlichen Überlieferung (A szent város életrajza. Jeruzsálem az ószövetségi hagyomány vonulataiban)*. E tanulmány szerzője abból a megfigyelésből indul ki, hogy a Jeruzsálem-hagyomány vörös fonal gyanánt húzódik végig az Ószövetségben. Célkitűzésének tartja, hogy életrajzszerűen foglalják a „szent város” sorsát ábrázoló szövegekkel, amint azokat egyes prófétai iratokban, valamint JSir könyvében fellelhetjük. A metaforikus leírások különös rangra emelik a várost – az adott kor férfiközpontú szemléletének megfelelően: a város felett uralkodó király vagy fejedelem rendszerint férfi, a város metaforája pedig női (pl. a Sion leánya). E szemléletmód háttere az lehet, hogy az ókorban gyakran nőalakkal személysítik meg a népeket, városokat, országokat, sőt a természetet is. Ilyen összefüggésben a „Sion leánya” kifejezi a város védelemre szorultságát és oltalomra utaltságát, amiképpen a lányos apáknak fő feladatuk volt leányuk épségének és szüzességének megőrzése férjhezmenetelükig. Jeruzsálem életrajzát a szerző 6 fejezetben építi ki, amelyekben a következő helyzetek köré csoportosítja észre-

vételeit: a város alapítása és veszélyeztettsége, az Isten iránti hűség és hűtlenség, biztonság, felemelkedés és tönkremenés, veszedelem és reménység. Ezekhez sok szövegrészt és kortörténeti adatot tár fel. Üzenetük a régi: a szövetségi hűséget megőrző város a legbecesebb női méltóságot hordozza, hűtlenségének pedig a kiszolgáltatottság lesz büntetése. A város történetét hol a szűz, hol a feleség, hol az özvegy sorsának metaforája szemlélteti.

Max Küchler (Fribourg) *Die dritten Tempel von Jerusalem. Projekte und Realisationen im Laufe der Jahrhunderte (Harmadik templomok Jeruzsálemben. Tervek és megvalósítások az évszázadok folyamán)* című írása ugyancsak a három monoteista világvallás által szentnek kikiáltott várossal foglalkozik, pontosabban ennek templomával. Cikkében azt kutatja, milyen történeti alapja van a „harmadik templom” megnevezésnek, és hogy ez milyen kultúrtörténeti és teológiai kihívásokat jelent. A szerző helyteleníti, hogy a zsidó hagyomány a salamoni és a zorobábeli templom összefüggésében gondolkodik, holott régészeti ásatások és írásbeli feljegyzések tanúskodnak arról, hogy a Nagy Heródes általi átépítés valójában egy 3. templomépítésnek tekinthető. Ennek folytán Küchler látja, hogy Josephus az első 3. templom építését adja hírül *A zsidók történetében*. Óriási teológiai teljesítménynek nevezi, hogy az írástudók a templom elpusztulása után is (Kr. u. 70) ébren tud-